

Berammelsestiden, forstået som det tidsrum, der vil forløbe fra den dag, da datoen for domsforhandlingen fastsættes og til den fastsatte domsforhandlingsdato, lå ved årsskiftet 1973-74 i østre landsret på 5-9 måneder i straffesager (bortset fra arrestantsager) og på 5-11 måneder i borgerlige sager. Ved vestre landsret var berammelsestiden på samme tid fra 1-4 måneder i straffesager og fra 6-12 måneder i borgerlige sager. Antallet af verserende sager, dvs. sager, som var anlagt ved retten, men endnu ikke afsluttet, var ved årsskiftet 1973-74 ved østre landsret godt 3.400 og ved vestre landsret ca. 1.200.

Fra den 1. januar 1974 er antallet af afdelinger ved østre landsret forøget til 15 og ved vestre landsret forøget til 8. Disse 3 ekstra afdelinger er dog kun bevilget midlertidigt indtil den 1. april 1975 med henblik på en væsentlig nedbringelse af den ophobede mængde af ikke afgjorte sager. Præsidenten for østre landsret har oplyst, at berammelsestiden ved østre landsret i midten af april måned 1974 var fra 2-8 måneder i straffesager (bortset fra arrestantsager) med et gennemsnit på godt 4 måneder og fra 4-12 måneder i civile sager med et gennemsnit på omkring 8 måneder. Ved vestre landsret er der ikke foretaget nogen opgørelse, som egner sig til sammenligning dermed, men præsidenten for vestre landsret har oplyst, at der ligesom ved østre landsret er sket en vis beskedne reduktion af berammelsestiden.

Antallet af sager, som kan behandles af en landsretsafdeling, er i høj grad afhængigt af karakteren af de sager, der henvises til afdelingen. En ret stor del af de civile 1. instanssager og enkelte straffesager er meget tids- og arbejdskrævende. Sammensætningen af sager og forekomsten af enkelte meget store sager kan svinge en hel del. Som et groft gennemsnit kan der regnes med, at en afdeling kan behandle mellem 450 og 500 sager om året.¹⁾

Efter rådets opfattelse bør der sigtes mod at opnå en væsentlig nedsættelse af berammelsestiden i straffesager og en nedbrin-

gelse af berammelsestiden til ca. 3 måneder i borgerlige sager med mulighed for forlodsbehandling af hastende sager. En sådan nedsættelse af berammelsestiden vil forudsætte, at antallet af verserende sager formindskes med over 2.000 sager til omkring 1.200-1.300 sager ved østre landsret, svarende til en nedsættelse af antallet af verserende sager for de ikke-midlertidige 13 afdelinger fra ca. 250 sager til knap 100 sager pr. afdeling, og ved vestre landsret en tilsvarende nedsættelse af antallet af verserende sager fra godt 1.200 sager til ca. 700 sager eller fra ca. 170 til ca. 100 sager pr. ordinær afdeling. Endnu ved udgangen af maj 1974 var der ikke sket noget fald i antallet af verserende sager ved landsretterne. Antallet af verserende sager ved østre landsret var knap 3.400 og ved vestre landsret knap 1.200. Antallet af nyindkomne sager — og især civile 1. instanssager — var i den første periode af året 1974 steget i forhold til den tilsvarende periode i 1973. I denne periode var der indbragt 237 sager (heraf 203 civile sager) mere end i den tilsvarende periode af året 1973 for østre landsret. Og ved vestre landsret var der indbragt 131 sager mere end i den tilsvarende periode af året 1973. Om denne stigning i sagsantallet vedvarer eller ikke, kan man ikke have nogen viden om, og skønnet over, hvor mange sager der må antages at henstå den 1. april 1975, når de midlertidige 3 afdelinger bortfalder, er derfor ganske usikkert. Usikkerheden skyldes ikke blot, at tilgangen af nye sager ændrer sig, men også at sygdom og andet midlertidigt forfald for parter og dommere kan nødvendiggøre udsættelse af berammede sager, og enkelte meget omfattende sager kan helt lægge beslag på en afdeling over en længere periode. Ved landsdommeres forfald udføres deres arbejde dog praktisk taget undtagelsesfrit af deres kolleger eller af konstituerede dommere, f.eks. rettens fuldmægtige. Derimod vil sygdom eller andet forfald for advokater eller parter medføre aflysning af sager, som er sat på retslisten. Såfremt den registrerede stigning i sagsantallet ikke forstærkes, kan der dog nok påregnes en vis

¹⁾ På grundlag af oplysninger fra præsidenterne anførte justitsministeriet i skrivelse af 23. oktober 1973 til finansudvalget, at „Det årlige sagstal for en afdeling i landsretterne bør, såfremt de krav, der må stilles med hensyn til grundig og omhyggelig behandling af sagerne, skal kunne opfyldes, ikke overstige ca. 450.“